

Arrest

nr. 182 836 van 24 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 29 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. OGUMULA en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 28 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 14 oktober 2015.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 21 oktober 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 29 september 2016.

1.3. Op 28 oktober 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op 6 december 1987 in Hittin, een kamp voor Palestijnse vluchtelingen in Jordanië. U bent van Palestijnse origine, bent als Palestijns vluchteling ingeschreven bij de UNRWA, en u bent soennitisch moslim van religie. U heeft vijf broers en zussen. Al uw gezinsleden verblijven nog steeds in Gaza.

Uw ouders hebben steeds in Gaza gewoond. Twee broers van uw grootvader gingen echter in Jordanië wonen waardoor ook een Jordaanse tak van de familie bestaat.

U was activist voor Fatah. In mei 2006 was u 's nachts samen met drie vrienden affiches aan het aanbrengen en graffiti aan het plaatsen toen jullie werden overvallen door mannen van Hamas. Twee van jullie groep konden ontsnappen, maar u en een vriend werden door Hamas meegenomen naar een kelder. Daar werden jullie enkele dagen vastgehouden en ondervraagd. Na drie dagen werden jullie vrijgelaten.

In 2006 bezocht u Jordanië als begeleider van uw vader die daar behandeling zou krijgen. Op 26 november 2010 trouwde u in Jordanië met H.(...) M.(...) J.(...) Y.(...), een Jordaanse van Palestijnse herkomst. Van 2010 tot 2013 verbleef u daar samen met uw vrouw. U kreeg met haar twee kinderen: W.(...) en B.(...). Voordat u trouwde moest u elke maand uw verblijf in Jordanië vernieuwen. Na uw huwelijk kreeg u een verblijf dat u slechts om de zes maanden moest laten vernieuwen. In juni 2013 kreeg u echter slechts een verlenging voor een maand en men waarschuwde u dat u Jordanië zou moeten verlaten. Gezien vervolgens de grensovergang tussen Gaza en Egypte was gesloten zodat u niet terug naar Gaza kon, werd u nog een verlenging van één maand toegestaan. In augustus 2013 keerde u, gedwongen, terug naar Gaza.

In januari 2014 was u Fatah-promomateriaal aan het verspreiden met enkele vrienden. Opnieuw werden jullie aangevallen door mannen van Hamas. Enkelen van jullie groep konden ontkomen, maar u en enkele anderen werden gearresteerd. Jullie werden geslagen en gefolterd tot jullie de namen van jullie kompanen meedeelden, en vervolgens vrijgelaten.

Op 8 augustus 2015 verliet u Gaza. U reisde legaal via Egypte naar Turkije. Vervolgens reisde u illegaal naar België. Op 28 september 2015 kwam u in België aan en op 14 oktober 2016 vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw relaas legde u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw paspoort, kopies van de eerste pagina van de paspoorten van uw echtgenote en uw kinderen alsook van uw eigen vroegere paspoort, twee enveloppen, uw huwelijksakte, een attest van de Jordaanse dienst paspoorten, een attest van Fatah, een UNRWA-kaart, een Jordaanse familiekaart, een identiteitskaart van uw echtgenote en geboorteaktes van uzelf, uw echtgenote en uw twee kinderen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, en dit door onderstaande redenen:

Het CGVS wijst er vooreerst op dat de identiteit, herkomst, en nationaliteit of, in het geval van een staatloze, het land van gewoonlijk verblijf de kernelementen uitmaken in een asielprocedure. Het is immers binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk land de asielzoeker vroeger zijn gewone verblijfplaats had. Het is immers dit land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u van Palestijnse origine bent en op een gegeven moment uw gewone verblijfplaats in de Gazastrook had. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat staatlozen in het algemeen, en Palestijnen in het bijzonder doorheen hun levensloop één of meerdere landen van gewoonlijk verblijf kunnen hebben.

De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet in voorkomend geval dan ook getoetst worden ten aanzien van elk land van gewoonlijk verblijf. Er is

immers geen nood aan internationale bescherming als een asielzoeker geen gegronde vrees voor vervolging heeft, noch een reëel risico op ernstige schade loopt in een land waar hij voor zijn komst naar België gewoonlijk verbleven heeft.

Om te bepalen of een asielzoeker zijn gewone verblijfplaats heeft gehad in een welbepaald land, houdt het CGVS onder andere rekening met omstandigheden van persoonlijke of professionele aard die een duurzame band met dat land aantonen. Het is niet vereist dat de asielzoeker in het land er geregistreerd is of er een permanente verblijfsvergunning- of vestigingsvergunning heeft bekomen. Het gegeven dat een asielzoeker geruime tijd in een land verbleven heeft, er feitelijk heeft gewoond of er een duurzaam verblijf heeft gekend is echter wel een belangrijk criterium voor het bepalen van het land van gewoonlijk verblijf.

Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) voor uw komst naar België is dan ook onontbeerlijk om uit te sluiten dat u ingevolge een verblijf in een derde land, en dit voor de indiening van uw asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar duurzame banden ontwikkeld heeft, dan wel er zich op een zodanige wijze feitelijk gevestigd dat dit derde land als uw land van gewoonlijk verblijf moet bestempeld worden. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als u geen gegronde vrees voor vervolging heeft, noch een reëel risico op ernstige schade loopt in het land waar u voor uw komst naar België gewoonlijk verbleven heeft

Om het geheel van bovenstaande redenen is het dan ook van belang dat het Commissariaat-generaal kan vaststellen waar u tot voor uw aankomst in België verbleven heeft. Indien doorheen het onderzoek van uw asielaanvraag moet worden vastgesteld dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat de Gazastrook ook daadwerkelijk uw enige, dan wel laatste land van gewoonlijk verblijf was, dient te worden besloten dat u uw nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt.

Op een asielzoeker rust dan ook de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt in het bijzonder over uw identiteit en plaatsen van eerder verblijf, zodat het land of de landen waar u gewoonlijk verbleven heeft en ten aanzien waarvan uw nood aan bescherming onderzocht moet worden, kunnen bepaald worden.

U werd er daarom tijdens uw gehoor op het CGVS dd. 29 september 2016 uitdrukkelijk op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk tot 2015 in de Gazastrook verbleven heeft. Het CGVS trekt niet in twijfel dat u van Palestijnse origine bent, noch dat u vroeger in de Gazastrook woonde en daar nog steeds familie hebt. Het mag dan ook niet verbazen dat u een degelijke geografische kennis heeft over Gaza en dat u verscheidene vragen over belangrijke personen en gebeurtenissen in Gaza correct kan beantwoorden. Zo kon u bijvoorbeeld zeggen dat de Taqwa-moskee werd gebombardeerd (zie gehoorverslag CGVS dd. 29/09/2016, p. 18) en ook wist u van het bombardement waarbij de vrouw en zoon van Muhammad al- Deif omkwamen (zie CGVS p. 18-19). Hiernaast kan u ook vaagweg iets vertellen over de vluchtelingenstromen binnen Gaza tijdens de oorlog van 2014 (zie CGVS p. 19) en over de vondst van een krokodil (zie CGVS p. 19-20).

Toch kan u niet overtuigen dat u nog in Gaza verbleef tot uw reis naar België. Uw kennis over verscheidene recentere gebeurtenissen schiet namelijk tekort. Zo kon u niet zeggen hoe het momenteel met de Italiaanse toren stond, een van de bekendste flatgebouwen in Gaza (zie CGVS, p. 18). Dit is opmerkelijk aangezien dit een van de bekendere gebouwen in Gaza-stad is, en aangezien het een heel opvallend gegeven is dat de toren werd getroffen in 2014, maar dat een deel nog overeind staat (zie bijlage 1 in de blauwe map, toegevoegd aan het administratief dossier).

Verder was u niet bekend met het M75-monument dat in 2014 op een rond punt in uw wijk, Sheikh Radwan, werd geplaatst (zie CGVS p. 17, 18 en zie bijlage 2).

Dit is een zeer opvallend monument en het zou uitermate onwaarschijnlijk zijn dat u het nooit zou hebben gezien, indien u werkelijk nog daar woonde.

Evenzeer opmerkelijk is dat u geen namen kan noemen van Hamas-strijders uit uw wijk die in de laatste oorlogen omkwamen (zie CGVS p. 20). Omgekomen strijders worden in het openbaar geëerd, zoals blijkt uit deze website van de aan Hamas gelieerde Izz al-Din Qassam-brigades (zie bijlage 3). Indien u dus doorheen 2014 in Gaza had verbleven mag men er van uitgaan dat u namen opving van omgekomen strijders uit uw eigen omgeving.

Vervolgens stelt u foutief dat de Andalus-toren volledig is ingestort (zie CGVS p. 20). Deze toren was echter zwaar beschadigd in 2008 maar stortte niet integraal in. Bovendien werd de toren sindsdien hersteld (zie bijlage 4 en 5).

Bovenstaande elementen doen sterke twijfels rijzen bij uw beweerde verblijf in Gaza tot 2015. Om die reden werd tijdens uw gehoor op het CGVS gezocht naar elementen die uw recent verblijf in Gaza toch kunnen aantonen, zoals recente documenten, een paspoort en activiteit op sociale media. Deze elementen konden de geloofwaardigheid van uw recente verblijf echter allerm minst herstellen.

U legde weliswaar een originele identiteitskaart voor, maar deze werd afgegeven in 2005 (zie voorgelegde documenten in de groene map in het administratief dossier). Dit is met andere woorden een zeer oud document en op de foto bent u quasi niet meer herkenbaar. Hiermee geconfronteerd ontkent u eenvoudigweg te zijn veranderd (zie CGVS p. 13). Gezien uw nog jonge leeftijd op het moment van afgifte kan het CGVS u hier echter niet in volgen. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zich met deze identiteitskaart zou zijn blijven identificeren in Gaza. Het feit dat u enkel deze oude kaart heeft en geen nieuwere, doet dan ook vermoeden dat u al jaren niet meer in Gaza hebt verbleven.

Verder legt u een origineel paspoort voor (zie de voorgelegde documenten in de groene map). Dit is dan weer een zeer recent paspoort dat werd afgegeven op 29 juni 2016, na uw beweerde vertrek uit Gaza (zie CGVS p. 16). Hiermee kan u dus evenmin uw recente reizen en verblijfplaatsen aantonen. Uw vorig paspoort, waarmee u stelt uit Gaza te zijn vertrokken, zegt u kwijt te zijn (zie CGVS p. 13). Het zou in een zak hebben gezeten die de smokkelaar in zee wierp. Een kleine maar significante opmerking hierbij is dat u twee verschillende redenen geeft waarom de smokkelaar dat deed. Eerst insinueert u dat hij de paspoorten wegwierp omdat jullie anders zouden worden teruggestuurd. Vervolgens stelt u echter dat de capaciteit van de boot te klein was waardoor alle bagage overboord moest (zie CGVS p. 14). Dergelijke variërende stellingen kunnen wijzen op een onwaarachtig relaas.

Tijdens uw gehoor werd u gevraagd uw facebookpagina te openen. Deze pagina maakte u echter in België aan (zie CGVS p. 20) omdat u uw vorige facebookpagina niet meer kon bereiken. Uw GSM zou namelijk stuk zijn gegaan doordat hij in het water kwam en u kende uw paswoord niet van buiten (zie CGVS p. 20-21). Ook uw facebookpagina kan uw recent verblijf in Gaza dus niet aantonen.

Nu dient de belangrijkste reden besproken te worden waarom geen geloof kan worden gehecht aan uw recent verblijf in Gaza, namelijk uw onwaarachtige verklaringen aangaande de verblijfplaatsen van uw gezinsleden.

U stelde tijdens uw gehoor duidelijk dat al uw broers en zussen nog in Gaza verblijven, nooit buiten Gaza woonden, en dat u de enige van uw broers en zussen bent die getrouwd is (zie CGVS p. 3, 4, 16). Er werd echter een huwelijksaankondiging gevonden waarin vermeld werd dat een zekere M.(...) N.(...) H.(...) A.(...) H.(...) in Jordanië huwde met een dochter van M.(...) J.(...) Y.(...) (zie facebook [FB] 10 in de blauwe map). Dit zijn de namen van uw broer en uw schoonvader. Tijdens uw gehoor werd u met deze aankondiging geconfronteerd, waarop u toegaf dat dit uw broer was en dat hij sinds een jaar in Jordanië verbleef en daar trouwde (zie CGVS p. 17). U stelde dit te hebben verzwegen omdat u vreesde dat dit een negatieve impact op uw aanvraag zou hebben (zie CGVS p. 17). U bevestigde dat de rest van uw familie wel degelijk in Gaza verblijft (zie CGVS p. 17). Het feit dat u het CGVS hierover trachtte te misleiden ondergraaft in ieder geval in zeer grote mate uw geloofwaardigheid. Bovendien doet het vermoeden dat het verblijf van uw broer in Jordanië significant is.

Daarom werd verder onderzoek uitgevoerd naar de aanwezigheid van uw broers en zussen op internet. Zo werden in het totaal zes onderling gelinkte facebookprofielen gevonden (zie profielen A – F in de blauwe map, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw eigen facebookprofiel gaf u tijdens uw gehoor op het CGVS (profiel F, zie p. 20).

Daarin staat dat u gehuwd bent met H.(...) M.(...) Y.(...) (profiel D, profiel F, zie CGVS p. 5). Jullie beiden vormen samen met de overige profielen een groep mensen die systematisch en veelvuldig

elkaar foto's liken (zie FB 1 – 9 in de blauwe map. Bij elke foto werden de profielen aangeduid die comments gaven). De andere profielen zijn A.(...) a.(...)-G.(...) (profiel A in de blauwe map), M.(...) A.(...) H.(...) (profiel B in de blauwe map), F.(...) A.(...) H.(...) (profiel C in de blauwe map) en B.(...) a.(...)-G.(...) (profiel E in de blauwe map). al-Ghazawi betekent zoveel als 'van Gaza'. Dit is dus naar alle waarschijnlijkheid geen achternaam, maar een indicatie van hun herkomst. De voornamen komen overeen met uw broers en zussen (zie CGVS p. 3). Iemand met de naam S.(...), uw jongste zus, werd niet gevonden. Profielen B en E verwijzen inderdaad naar elkaar als broers en profiel E verwijst ook naar profiel A als broer. Profiel A spreekt profiel B aan als 'broer' in een comment bij een foto van profiel B (zie FB 7 in de blauwe map). 'Broer' in deze context kan echter zowel een vriendschappelijke aanspreking zijn als een aanduiding van een effectieve verwantschap. Zeer significant is een familiefoto waarbij verscheidene van de bovenstaande profielen comments gaven en waarop men u alsook naar alle waarschijnlijkheid profiel A kan herkennen (zie FB 1 in de blauwe map).

Op basis van de veelvuldige onderlinge links, de achternamen, de herkomst uit Gaza en het feit dat in elk geval een A.(...), een M.(...) A.(...) H.(...) en een B.(...) elkaar op facebook als broers aanduiden, kan worden geconcludeerd dat het hier om uw broers en zus gaat. Profiel C, F.(...), is volgens haar facebook-profiel weliswaar gehuwd (zie profiel C in de blauwe map), terwijl u stelde dat enkel u al bent getrouwd (zie CGVS p. 16). U trachtte echter ook het huwelijk van uw broer M.(...) te verbergen, zodat deze bevinding geen afbreuk doet aan de bovenstaande conclusie.

Al de bovenstaande profielen geven als woonplaats Amman in Jordanië (zie profielen A – E). Zo blijkt dus, in tegenstelling tot wat u beweerde, dat uw familie in Jordanië verblijft.

In het licht van de aangetoonde onwaarheden die u vertelde aangaande de verblijfplaatsen van uw gezinsleden, dient zeer kritisch gekeken te worden naar de beweerde beëindiging van uw verblijfsrecht in Jordanië (zie CGVS p. 6, 7, 8). De situatie die u het CGVS wilde voorhouden is dat enkel u van uw familie naar Jordanië verhuisde en dat de Jordaanse overheid vervolgens weigerde uw verblijf te verlengen, waardoor u verplicht werd terug te keren naar Gaza. Zoals hierboven werd besproken, lijkt het er nu echter sterk op dat uw hele familie op een gegeven moment naar Jordanië verhuisde en daar nog altijd verblijft. In die situatie zou het ronduit bevreemdend zijn moest de Jordaanse overheid uw verblijfsrecht stopzetten, maar niet dat van de rest van uw familie. Daarbij moet er op gewezen worden dat u op geen enkele manier de stopzetting van uw verblijf kon verklaren (zie CGVS p. 7-8). Een dergelijke onverklaarde willekeurigheid komt de geloofwaardigheid van uw relaas absoluut niet ten goede. Hier kan men nog aan toevoegen dat het vreemd zou zijn dat uw schoonfamilie het een goed idee zou vinden dat de zus van uw vrouw met uw broer trouwt (zie CGVS p. 17) indien u werkelijk uit Jordanië werd uitgewezen. Dan zouden ze immers toch de bedenking moeten maken dat zij hetzelfde probleem zouden kunnen krijgen met zijn verblijfsrecht als u.

In acht genomen dat u opvallend tekort schiet wat uw kennis over recente gebeurtenissen in Gaza betreft, dat u geen paspoort en recente identiteitskaart voorlegt, dat u het CGVS zocht te misleiden omtrent de verblijfplaatsen van uw familie en dat u uw uitwijzing uit Jordanië niet aannemelijk kon maken, moet worden geconcludeerd dat u niet de waarheid vertelde over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaatgeneraal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u dit land verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Het bepalen van uw vroegere landen van gewoonlijk verblijf is van essentieel belang voor het onderzoek naar uw nood aan internationale bescherming. Het is immers uw laatste land van gewoonlijk verblijf in functie waarvan de vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en het reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen, maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt.

De documenten die u voorlegde kunnen deze appreciatie niet in positieve zin omkeren. Uw identiteitskaart, uw paspoorten en de paspoorten van uw kinderen ondersteunen jullie Palestijnse herkomst en uw herkomst uit Gaza. Dit feit op zich wordt in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Het paspoort van uw echtgenote, de identiteitskaart van uw echtgenote, de huwelijksakte, de geboorteaktes en de Jordaanse familiekaart ondersteunen de Jordaanse herkomst van uw echtgenote en het feit dat u met uw gezin enige tijd in Jordanië verbleef. Dit zijn feiten die het CGVS hoegenaamd niet in twijfel trekt. Het attest van de Jordaanse paspoortdienst stelt dat u de Jordaanse nationaliteit niet bezit (zie CGVS

p. 15). Dit document kan echter niet aantonen wat uw land van gewoonlijk verblijf was, het cruciale element in deze beslissing. De twee enveloppen tonen aan dat u post ontving vanuit Gaza. In het licht van bovenstaande bemerkingen kunnen zij niet aantonen dat u daar ook verbleef. Het attest van Fatah werd niet ondertekend. Bovendien kan een dergelijk attest slechts bewijswaarde hebben in zoverre het kadert in een coherent en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is aangezien u niet kon overtuigen toetertijd werkelijk in Gaza te hebben verbleven.

Tot slot legde u ook een UNRWA-kaart voor. Daarop staat dat u met uw gezin in Jordanië bent geregistreerd. Dit bevestigt dus opnieuw het verblijf van uw gezin in Jordanië. Aangezien u echter geen duidelijkheid schept over uw verblijfplaatsen vóór uw komst naar België, en u evenmin middels coherente verklaringen of objectieve documenten aantoont waar u recent woonachtig was en of u daar al dan niet de bescherming of bijstand van UNRWA genoot, stelt u de asielinstanties niet in staat om te oordelen of u nog onder de toepassing van artikel 1D van de vluchtelingenconventie valt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, voert verzoeker aan dat hij aan de voorwaarden voldoet om als vluchteling te worden erkend in de zin van de Conventie van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij verduidelijkt dat de vrees voor zijn leven wijst naar zijn persoonlijke en psychische toestand en dat deze vrees wijst op een bewustzijn van het risico in Gaza vermoord te worden door leden van Hamas, die er alles aan deden om hem als activist van Fatah te elimineren. Verzoeker werpt op dat hij omwille van de gruwelijke daden van Hamas en de onderdrukking van leden van Fatah besliste om te vluchten. Hij meent dat hij aan de hand van zijn coherente verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontegensprekelijk heeft aangetoond dat zijn leven in gevaar is ten gevolge van de dreigementen van Hamas. Gezien het nakende gevaar waarmee hij geconfronteerd werd en het feit dat hij een doelwit van Hamas geworden is, had verzoeker naar eigen zeggen geen andere keuze dan te vluchten. Hij vreest voor zijn leven bij een terugkeer naar zijn land van herkomst aangezien hij aldaar niet kan rekenen op de bescherming van de autoriteiten. Verzoeker vervolgt dat hij in de Gazastrook geen intern vluchtalternatief heeft en dat hij niet kan rekenen op de bescherming van zijn gezin aangezien zijn familie machteloos is geworden. Verzoeker meent dat hij derhalve aannemelijk heeft gemaakt dat hij een doelwit is van Hamas en dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève en de vreemdelingenwet.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering, voert verzoeker aan dat *in casu* de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de bestreden beslissing beperkt tot zeer lichtzinnige overwegingen en het duidelijk is dat de bestreden beslissing niet naar recht werd gemotiveerd en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot een onredelijk besluit is gekomen.

In een eerste onderdeel werpt verzoeker op dat hij aanzienlijk veel informatie heeft verschaft om zijn recent verblijf in de Gazastrook aan te tonen, stelt hij zich de vraag of kennis omtrent de Italiaanse toren, het M75-monument, Hamas-strijders en de Andalus-toren de enige manier is om zijn recent verblijf in de Gazastrook aan te tonen en voert hij aan dat het onmogelijk is om precieze informatie te verschaffen omtrent alle monumenten en strijders in de Gazastrook. Verzoeker meent dat, gezien zijn aanzienlijke kennis en de door hem bijgebrachte documenten, zijn recente verblijf in de Gazastrook tot 2015 niet kan betwijfeld worden.

In een tweede onderdeel betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte geen geloof hecht aan zijn recente verblijf in de Gazastrook omwille van zijn verklaringen omtrent de verblijfplaatsen van zijn gezinsleden. Verzoeker stelt vast dat de commissaris-

generaal zich te dezen baseert op informatie te vinden op facebook. Dergelijke informatie heeft evenwel geen authentieke bewijswaarde en kan niet op een objectieve manier worden geverifieerd, aldus verzoeker, die dan ook meent dat de betreffende informatie geen objectief bewijs vormt om een verblijfplaats aan te tonen. Verzoeker ontkent niet dat hij tot 2013 in Jordanië gewoond heeft, doch blijft erbij dat hij in 2013 verhuisde naar de Gazastrook. Hij is de mening toegedaan dat hij tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afdoende heeft aangetoond dat hij tot 2015 in de Gazastrook heeft gewoond.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich beperkt tot lichtzinnige overwegingen van de beslissing tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Volgens verzoeker heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nagelaten een behoorlijk onderzoek te voeren naar de mogelijke nood aan subsidiaire bescherming. Verzoeker stelt vast dat zijn herkomst uit de Gazastrook, alwaar de veiligheid van de inwoners niet wordt gegarandeerd, niet in twijfel wordt getrokken en voert aan dat uit het administratief dossier blijkt dat hij in de Gazastrook niet beschikt over een veilig en redelijk vestigingsalternatief om zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst te onttrekken. Verzoeker meent dan ook dat niet in twijfel kan worden getrokken dat hij in de Gazastrook het reële risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet.

2.4. Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

Op 24 januari 2017 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: een attest van de Palestijnse Autoriteit met vertaling in het Nederlands. Dit stuk wordt in "*origineel*" neergelegd ter zitting.

2.5.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk tot 2015 in de Gazastrook verbleven heeft. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) hij niet kan zeggen hoe het momenteel met de Italiaanse toren stond, een van de bekendste flatgebouwen in Gaza en een van de bekendere gebouwen in Gaza-stad die werd getroffen in 2014 maar nog deels overeind staat, (ii) hij niet bekend is met het M75-monument dat in 2014 op een rond punt in zijn wijk, Sheikh Radwan, werd geplaatst, (iii) hij geen namen kan noemen van Hamas-strijders uit zijn wijk die in de laatste oorlogen omkwamen, terwijl omgekomen strijders nochtans in het openbaar worden geëerd zodat men er mag van uitgaan dat hij namen opving van omgekomen strijders uit zijn eigen omgeving indien hij doorheen 2014 in Gaza had verbleven, (iv) hij stelt dat de Andalus-toren volledig is ingestort, terwijl deze toren weliswaar in 2008 zwaar beschadigd werd maar niet integraal instortte en bovendien sindsdien werd hersteld, (v) zijn identiteitskaart werd afgegeven in 2005 en hij op de foto quasi niet meer herkenbaar is zodat het weinig aannemelijk is dat hij zich met deze oude identiteitskaart zou zijn blijven identificeren in Gaza, en het feit dat hij geen nieuwere identiteitskaart heeft doet vermoeden dat hij al jaren niet meer in Gaza heeft verbleven, (vi) zijn paspoort werd afgegeven op 29 juni 2016, na zijn beweerde vertrek uit Gaza, zodat hij hiermee evenmin zijn recente reizen en verblijfplaatsen kan aantonen, en hij stelt zijn vorig paspoort, waarmee hij uit Gaza zou zijn vertrokken, kwijt te zijn doch hij twee verschillende redenen geeft waarom de smokkelaar dit paspoort in zee zou hebben geworpen, wat kan wijzen op een onwaarachtig relaas, (vii) hij zijn actuele facebookpagina in België aanmaakte omdat hij zijn vorige facebookpagina naar eigen zeggen niet meer kon bereiken zodat ook zijn facebookpagina zijn recent verblijf in Gaza niet kan aantonen, (viii) hij onwaarachtige verklaringen aflegt aangaande de verblijfplaatsen van zijn broers en zussen, die op hun facebookprofielen allen als woonplaats Amman in Jordanië opgeven en (ix) het er aldus sterk op lijkt dat zijn hele familie op een gegeven moment naar Jordanië verhuisde en daar nog altijd verblijft zodat het ronduit bevreemdend zou zijn moest de Jordaanse overheid zijn verblijfsrecht stopzetten maar niet dat van de rest van zijn familie, hij ook op geen enkele manier de stopzetting van zijn verblijf kan verklaren, en het bovendien vreemd zou zijn dat zijn schoonfamilie het een goed idee zou vinden dat de zus van zijn vrouw met zijn broer trouwt indien hij werkelijk uit Jordanië werd uitgewezen daar ze zich in dat geval toch de bedenking moeten maken dat zij hetzelfde probleem zouden kunnen krijgen met het verblijfsrecht als hijzelf.

De commissaris-generaal oordeelt voorts dat de door verzoeker voorgelegde documenten de appreciatie van zijn asielaanvraag niet in positieve zin kunnen ombuigen.

2.5.2. Gelet op de uitgebreide en gedetailleerde motivering van de bestreden beslissing kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich zou beperkt hebben tot lichtzinnige overwegingen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het tweede middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 28 oktober 2016 (CG nr. 1529395), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.6. Waar verzoeker aanhaalt dat het volstaat om het bestaan van objectieve feiten aan te wijzen die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging, benadrukt de Raad dat verzoeker met zijn betoog voorbijgaat aan de voorwaarde uit de vluchtelingendefinitie dat de vrees 'gegrond' moet zijn. Dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij de asielzoeker aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is. Zoals blijkt uit wat volgt, slaagt verzoeker er echter geenszins in zijn vrees te objectiveren.

2.7. Uit verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde documenten blijkt dat hij geboren is in Jordanië. Hij trouwde er ook op 26 november 2010 met een Jordaanse van Palestijnse afkomst en verbleef er van 2010 tot 2013 samen met zijn echtgenote, met wie hij twee kinderen kreeg, beiden geboren in Jordanië. Aanvankelijk beschikte verzoeker in Jordanië over een verblijfsvergunning die maandelijks moest verlengd worden, doch na zijn huwelijk verkreeg hij een verblijf dat hij slechts om de zes maanden moest laten vernieuwen (administratief dossier, stuk 7, p. 3 en p. 5-6). Verzoeker beweert dat hij in juni 2013 echter slechts een verlenging kreeg voor een maand. Omdat de grensovergang tussen Gaza en Egypte gesloten was werd hem vervolgens nog een verlenging van één maand toegestaan. In augustus 2013 keerde verzoeker naar eigen zeggen gedwongen terug naar Gaza (administratief dossier, stuk 7, p. 7). Na lezing van het administratief dossier dient evenwel te worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde terugkeer naar de Gazastrook in de zomer van 2013 en bijgevolg evenmin aan de problemen die hij aldaar in 2014 met Hamas zou hebben gekend.

Zo oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vooreerst op goede gronden dat verzoekers kennis over verscheidene recente gebeurtenissen dusdanig tekort schiet dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering van 2013 tot 2015 in de Gazastrook te hebben verbleven: *“Zo kon u niet zeggen hoe het momenteel met de Italiaanse toren stond, een van de bekendste flatgebouwen in Gaza (zie CGVS, p. 18). Dit is opmerkelijk aangezien dit een van de bekendere gebouwen in Gaza-stad is, en aangezien het een heel opvallend gegeven is dat de toren werd getroffen in 2014, maar dat een deel nog overeind staat (zie bijlage 1 in de blauwe map, toegevoegd aan het administratief dossier).*

Verder was u niet bekend met het M75-monument dat in 2014 op een rond punt in uw wijk, Sheikh Radwan, werd geplaatst (zie CGVS p. 17, 18 en zie bijlage 2). Dit is een zeer opvallend monument en het zou uitermate onwaarschijnlijk zijn dat u het nooit zou hebben gezien, indien u werkelijk nog daar woonde.

Evenzeer opmerkelijk is dat u geen namen kan noemen van Hamas-strijders uit uw wijk die in de laatste oorlogen omkwamen (zie CGVS p. 20). Omgekomen strijders worden in het openbaar geëerd, zoals blijkt uit deze website van de aan Hamas gelieerde Izz al-Din Qassam-brigades (zie bijlage 3). Indien u dus doorheen 2014 in Gaza had verbleven mag men er van uitgaan dat u namen opving van omgekomen strijders uit uw eigen omgeving.

Vervolgens stelt u foutief dat de Andalus-toren volledig is ingestort (zie CGVS p. 20). Deze toren was echter zwaar beschadigd in 2008 maar stortte niet integraal in. Bovendien werd de toren sindsdien hersteld (zie bijlage 4 en 5). Met het verweer in het verzoekschrift dat het onmogelijk is om precieze informatie te verschaffen omtrent alle monumenten en strijders in de Gazastrook slaagt verzoeker er allerm minst in zijn lacunaire kennis te vergoelijken. Het betreft immers kennis die redelijkerwijs mag worden verwacht van iemand die beweert recent, van augustus 2013 tot augustus 2015, in Gaza te hebben verbleven. In zoverre verzoeker er nog op wijst dat hij aanzienlijk veel informatie heeft verschaft om zijn recent verblijf in de Gazastrook aan te tonen, dient te worden benadrukt dat het Commissariaat-generaal, noch de Raad in twijfel trekt dat verzoeker van Palestijnse origine is, noch dat hij vroeger in de Gazastrook woonde en daar nog steeds familie heeft, zodat het dan ook niet hoeft te verbazen dat hij een degelijke geografische kennis heeft over Gaza en dat hij verschillende vragen over belangrijke personen en gebeurtenissen in Gaza correct kan beantwoorden. Dat verzoeker evenwel elementaire kennis over verscheidene recentere gebeurtenissen ontbeert, zoals blijkt uit wat voorafgaat, zet de geloofwaardigheid van zijn beweerde verblijf in de Gazastrook in de jaren voor zijn komst naar België reeds in niet geringe mate op de helling.

Daarnaast kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden bijgetreden waar in de bestreden beslissing wordt uiteengezet als volgt: *“Bovenstaande elementen doen sterke twijfels rijzen bij uw beweerde verblijf in Gaza tot 2015. Om die reden werd tijdens uw gehoor op het CGVS gezocht naar elementen die uw recent verblijf in Gaza toch kunnen aantonen, zoals recente documenten, een paspoort en activiteit op sociale media. Deze elementen konden de geloofwaardigheid van uw recente verblijf echter allerm minst herstellen.*

U legde weliswaar een originele identiteitskaart voor, maar deze werd afgegeven in 2005 (zie voorgelegde documenten in de groene map in het administratief dossier). Dit is met andere woorden een zeer oud document en op de foto bent u quasi niet meer herkenbaar. Hiermee geconfronteerd ontkent u eenvoudigweg te zijn veranderd (zie CGVS p. 13). Gezien uw nog jonge leeftijd op het moment van afgifte kan het CGVS u hier echter niet in volgen. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zich met deze identiteitskaart zou zijn blijven identificeren in Gaza. Het feit dat u enkel deze oude kaart heeft en geen nieuwere, doet dan ook vermoeden dat u al jaren niet meer in Gaza hebt verbleven.

Verder legt u een origineel paspoort voor (zie de voorgelegde documenten in de groene map). Dit is dan weer een zeer recent paspoort dat werd afgegeven op 29 juni 2016, na uw beweerde vertrek uit Gaza (zie CGVS p. 16). Hiermee kan u dus evenmin uw recente reizen en verblijfplaatsen aantonen. Uw vorig paspoort, waarmee u stelt uit Gaza te zijn vertrokken, zegt u kwijt te zijn (zie CGVS p. 13). Het zou in een zak hebben gezeten die de smokkelaar in zee wierp. Een kleine maar significante opmerking hierbij is dat u twee verschillende redenen geeft waarom de smokkelaar dat deed. Eerst insinueert u dat hij de paspoorten wegwierp omdat jullie anders zouden worden teruggestuurd. Vervolgens stelt u echter dat de capaciteit van de boot te klein was waardoor alle bagage overboord moest (zie CGVS p. 14). Dergelijke variërende stellingen kunnen wijzen op een onwaarachtig relaas.

Tijdens uw gehoor werd u gevraagd uw facebookpagina te openen. Deze pagina maakte u echter in België aan (zie CGVS p. 20) omdat u uw vorige facebookpagina niet meer kon bereiken. Uw GSM zou namelijk stuk zijn gegaan doordat hij in het water kwam en u kende uw paswoord niet van buiten (zie CGVS p. 20-21). Ook uw facebookpagina kan uw recent verblijf in Gaza dus niet aantonen.” Het geheel van deze vaststellingen en overwegingen, welke in voorliggend verzoekschrift volledig ongemoeid worden gelaten, wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing correct vastgesteld dat verzoeker leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over de verblijfplaatsen van zijn familieleden: *“U stelde tijdens uw gehoor duidelijk dat al uw broers en zussen nog in Gaza verblijven, nooit buiten Gaza woonden, en dat u de enige van uw broers en zussen bent die getrouwd is (zie CGVS p. 3, 4, 16). Er werd echter een huwelijksaankondiging gevonden waarin vermeld werd dat een zekere M.(...) N.(...) H.(...) A.(...) H.(...) in Jordanië huwde met een dochter van M.(...) J.(...) Y.(...) (zie facebook [FB] 10 in de blauwe map). Dit zijn de namen van uw broer en uw schoonvader.*

Tijdens uw gehoor werd u met deze aankondiging geconfronteerd, waarop u toegaf dat dit uw broer was en dat hij sinds een jaar in Jordanië verbleef en daar trouwde (zie CGVS p. 17). U stelde dit te hebben verzwegen omdat u vreesde dat dit een negatieve impact op uw aanvraag zou hebben (zie CGVS p. 17). U bevestigde dat de rest van uw familie wel degelijk in Gaza verblijft (zie CGVS p. 17). Het feit dat u

het CGVS hierover trachtte te misleiden ondergraaft in ieder geval in zeer grote mate uw geloofwaardigheid. Bovendien doet het vermoeden dat het verblijf van uw broer in Jordanië significant is.

Daarom werd verder onderzoek uitgevoerd naar de aanwezigheid van uw broers en zussen op internet. Zo werden in het totaal zes onderling gelinkte facebookprofielen gevonden (zie profielen A – F in de blauwe map, toegevoegd aan het administratief dossier). Uw eigen facebookprofiel gaf u tijdens uw gehoor op het CGVS (profiel F, zie p. 20). Daarin staat dat u gehuwd bent met H.(...) M.(...) Y.(...) (profiel D, profiel F, zie CGVS p. 5). Jullie beiden vormen samen met de overige profielen een groep mensen die systematisch en veelvuldig elkaar foto's liken (zie FB 1 – 9 in de blauwe map. Bij elke foto werden de profielen aangeduid die comments gaven). De andere profielen zijn A.(...) a.(...)-G.(...) (profiel A in de blauwe map), M.(...) A.(...) H.(...) (profiel B in de blauwe map), F.(...) A.(...) H.(...) (profiel C in de blauwe map) en B.(...) a.(...)-G.(...) (profiel E in de blauwe map). al-Ghazawi betekent zoveel als 'van Gaza'. Dit is dus naar alle waarschijnlijkheid geen achternaam, maar een indicatie van hun herkomst. De voornamen komen overeen met uw broers en zussen (zie CGVS p. 3). Iemand met de naam S.(...), uw jongste zus, werd niet gevonden. Profielen B en E verwijzen inderdaad naar elkaar als broers en profiel E verwijst ook naar profiel A als broer. Profiel A spreekt profiel B aan als 'broer' in een comment bij een foto van profiel B (zie FB 7 in de blauwe map). 'Broer' in deze context kan echter zowel een vriendschappelijke aanspreking zijn als een aanduiding van een effectieve verwantschap. Zeer significant is een familiefoto waarbij verscheidene van de bovenstaande profielen comments gaven en waarop men u alsook naar alle waarschijnlijkheid profiel A kan herkennen (zie FB 1 in de blauwe map).

Op basis van de veelvuldige onderlinge links, de achternamen, de herkomst uit Gaza en het feit dat in elk geval een A.(...), een M.(...) A.(...) H.(...) en een B.(...) elkaar op facebook als broers aanduiden, kan worden geconcludeerd dat het hier om uw broers en zus gaat. Profiel C, F.(...), is volgens haar facebook-profiel weliswaar gehuwd (zie profiel C in de blauwe map), terwijl u stelde dat enkel u al bent getrouwd (zie CGVS p. 16). U trachtte echter ook het huwelijk van uw broer M.(...) te verbergen, zodat deze bevinding geen afbreuk doet aan de bovenstaande conclusie.

Al de bovenstaande profielen geven als woonplaats Amman in Jordanië (zie profielen A – E). Zo blijkt dus, in tegenstelling tot wat u beweerde, dat uw familie in Jordanië verblijft." Verzoeker brengt hier tegen in dat informatie te vinden op facebook geen authentieke bewijswaarde heeft en niet op een objectieve manier kan worden geverifieerd. Hij meent dan ook dat dergelijke informatie geen objectief bewijs vormt om een verblijfplaats aan te tonen. Er kan echter niet worden ingezien waarom de betreffende personen, waarvan in het verzoekschrift niet wordt betwist dat het verzoekers broers en zussen zijn, allen op hun facebookprofiel zouden aangeven woonachtig te zijn in Amman, Jordanië, indien dit niet met de waarheid zou overeenstemmen. De commissaris-generaal kan dan ook worden gevolgd waar in de bestreden beslissing verder wordt overwogen "In het licht van de aangetoonde onwaarheden die u vertelde aangaande de verblijfplaatsen van uw gezinsleden, dient zeer kritisch gekeken te worden naar de beweerde beëindiging van uw verblijfsrecht in Jordanië (zie CGVS p. 6, 7, 8). De situatie die u het CGVS wilde voorhouden is dat enkel u van uw familie naar Jordanië verhuisde en dat de Jordaanse overheid vervolgens weigerde uw verblijf te verlengen, waardoor u verplicht werd terug te keren naar Gaza. Zoals hierboven werd besproken, lijkt het er nu echter sterk op dat uw hele familie op een gegeven moment naar Jordanië verhuisde en daar nog altijd verblijft. In die situatie zou het ronduit bevreemdend zijn moest de Jordaanse overheid uw verblijfsrecht stopzetten, maar niet dat van de rest van uw familie. Daarbij moet er op gewezen worden dat u op geen enkele manier de stopzetting van uw verblijf kon verklaren (zie CGVS p. 7-8). Een dergelijke onverklaarde willekeurigheid komt de geloofwaardigheid van uw relaas absoluut niet ten goede. Hier kan men nog aan toevoegen dat het vreemd zou zijn dat uw schoonfamilie het een goed idee zou vinden dat de zus van uw vrouw met uw broer trouwt (zie CGVS p. 17) indien u werkelijk uit Jordanië werd uitgewezen. Dan zouden ze immers toch de bedenking moeten maken dat zij hetzelfde probleem zouden kunnen krijgen met zijn verblijfsrecht als u."

Gelet op verzoekers verklaringen omtrent zijn verblijf in Jordanië sinds 2010, de door hem bijgebrachte documenten ter staving van dit verblijf, het feit dat zijn echtgenote – van Jordaanse nationaliteit – en zijn kinderen actueel nog steeds in Jordanië verblijven (administratief dossier, stuk 7, p. 8), de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde terugkeer naar Gaza in 2013, het ontbreken van documenten die een recent verblijf in Gaza zouden kunnen aantonen, de vaststelling dat hij de Belgische asielinstanties trachtte te misleiden omtrent de verblijfplaatsen van zijn familie, die in tegenstelling tot wat hij beweerde, in Jordanië blijkt te wonen en het feit dat hij de stopzetting van zijn verblijfsrecht in Jordanië niet aannemelijk heeft kunnen maken, is de Raad van oordeel dat Jordanië als verzoekers land van gewoonlijk verblijf dient te worden beschouwd zodat zijn vraag tot internationale bescherming dient te worden beoordeeld ten aanzien van Jordanië. De argumentatie in het verzoekschrift omtrent de

algemene veiligheidssituatie in de Gazastrook en het ontbreken van een intern vluchtalternatief is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.8. Artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag bepaalt het volgende:

“Dit Verdrag is niet van toepassing op personen die thans bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen.

Wanneer deze bescherming of bijstand om welke reden ook is opgehouden, zonder dat de positie van zodanige personen definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties, zullen deze personen van rechtswege onder dit Verdrag vallen.”

Artikel 12, eerste lid, a) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn) sluit een derdelander uit van de vluchtelingenstatus wanneer *“hij onder artikel 1 D van het Verdrag van Genève valt, dat betrekking heeft op het genieten van bescherming of bijstand van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen. Is die bescherming of bijstand om welke reden ook opgehouden zonder dat de positie van de betrokkene definitief geregeld is in overeenstemming met de desbetreffende resoluties van de algemene vergadering van de Verenigde Naties, dan heeft de betrokkene op grond van dit feit recht op de voorzieningen uit hoofde van deze richtlijn”*.

Artikel 55/2, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus wanneer hij valt onder artikel 1, D, E of F van het Verdrag van Genève.

Dit is ook van toepassing op personen die wetens en willens aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de in artikel 1 F van het Verdrag van Genève genoemde misdrijven of daden.”

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij en zijn familie UNRWA-Palestijnen zijn (administratief dossier, stuk 7, p. 5). Verzoeker legt ook een kopie van een UNWRA-kaart voor, waaruit blijkt dat hij met zijn gezin in Jordanië is geregistreerd. Verzoeker verklaarde tijdens het gehoor dat het origineel van deze kaart zich bij zijn echtgenote bevindt omdat zij hiermee medische behandeling kan krijgen voor de kinderen (administratief dossier, stuk 7, p. 15). Uit verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten blijkt aldus dat hij voor zijn vertrek uit Jordanië de bijstand van UNRWA genoot. Hieruit blijkt dat de uitsluitingsgrond uit het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag in elk geval op verzoeker van toepassing was.

De hamvraag is of de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag thans ook nog op verzoeker van toepassing is. De Raad wijst hierbij op rechtspraak van het Europese Hof van Justitie waarin naar aanleiding van een prejudiciële vraag over artikel 12, lid 1, sub a) van de Kwalificatierichtlijn uitdrukkelijk gesteld wordt dat het eerste lid van artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag niet aldus kan worden uitgelegd dat het loutere feit dat de betrokkene zich bevindt buiten het gebied waarin de UNRWA werkzaam is of dit gebied vrijwillig verlaat, volstaat om de in die bepaling neergelegde uitsluiting van de vluchtelingenstatus te beëindigen (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 49). Hieruit kan dus worden besloten dat de uitsluitingsgrond uit artikel 1, D van het Vluchtelingenverdrag, ook al heeft hij het mandaatgebied van de UNRWA verlaten, thans ook nog op verzoeker van toepassing is.

Anderzijds dient in beginsel voor asielzoekers die afkomstig zijn uit dergelijk mandaatgebied geen bijkomende beoordeling te worden gemaakt in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Dit standpunt wordt door het Europese Hof van Justitie bevestigd waar het stelt dat in de eerste plaats op basis van een individuele beoordeling moet worden nagegaan of het vertrek van de betrokken persoon uit het mandaatgebied zijn rechtvaardiging vindt in redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil waardoor hij verhinderd wordt de door het UNRWA verleende bijstand te genieten (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 61).

Dit is het geval, zo vervolgt het Hof in zijn arrest, indien de asielzoeker zich persoonlijk in een situatie van ernstige onveiligheid bevond en het voor het betrokken orgaan of de betrokken instelling onmogelijk was hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee dat orgaan of die instelling belast is (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és*

Államolgársági Hivatal, § 65). Indien deze situatie zich voordoet, dient de betrokkene van rechtswege als vluchteling te worden erkend, tenzij hij/zij om de redenen vermeld in artikel 1, E en 1, F van het Vluchtelingenverdrag dient te worden uitgesloten (HvJ 19 december 2012, C-364/11, *El Kott v. Bevándorlási és Államolgársági Hivatal*, § 81).

Nergens uit verzoekers verklaringen kan evenwel blijken dat hij zich op het ogenblik van zijn vertrek uit Jordanië in een persoonlijke situatie van ernstige onveiligheid bevond waardoor hij omwille van redenen buiten zijn invloed en onafhankelijk van zijn wil verhinderd werd om de door de UNRWA verleende bijstand te genieten en die hem ertoe zou hebben aangezet het mandaatgebied van UNRWA te verlaten. Hij haalde slechts aan dat het onmogelijk zou zijn om voor zijn kinderen de Jordaanse nationaliteit te bekomen, dat de Jordaniërs in het algemeen een hekel hebben aan de mensen van Gaza en dat hij werd geïntimideerd telkens hij zijn verblijfsvergunning wilde vernieuwen doordat hem vragen werden gesteld als “Wat doe je hier? Verlaat het land. Van waar ben je?” (administratief dossier, stuk 7, p. 6-7). Zijn raadsman voegde hier aan het einde van het gehoor nog aan toe “Ook snel zeggen dat de bescherming die hij had in Jordanië niet echt voldoende was. Hij mocht eerst niet meer van Gaza naar Jordanië. Bovendien, in Jordanië, als hij daar was, mocht hij geen auto, geen huis, hij mocht geen eigenaar worden. Geen recht op dezelfde medische hulp als de Jordaniërs, mocht ook niet in de openbare sector werken en werd altijd beschouwd als een burger van 2^e orde en nooit als iemand die daar is geboren.” (administratief dossier, stuk 7, p. 22). Dit alles belette verzoeker echter niet een leven uit te bouwen in Jordanië en er te werken als automecanicien (administratief dossier, stuk 7, p. 9). De Raad benadrukt in dit verband dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt, noch een situatie is die gelijk kan gesteld worden met “een situatie van ernstige onveiligheid” waarbij het “de betrokken instelling onmogelijk was hem in dat gebied levensomstandigheden te bieden die stroken met de opdracht waarmee dat orgaan of die instelling belast is”. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden of tot een situatie van ernstige onveiligheid te besluiten moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten (vrijheid, leven, fysieke integriteit) worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeker maakte doorheen zijn verklaringen geen gewag van dergelijke zwaarwichtige problemen. Ook in voorliggend verzoekschrift brengt hij geen concrete op zijn persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer naar Jordanië, persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging.

2.9. Verzoeker brengt evenmin elementen bij waaruit kan blijken dat hij wordt vervolgd of geïmagineerd door de Jordaanse autoriteiten of derden en dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van gewoonlijk verblijf het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofd een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10. De door verzoeker bijgebrachte documenten zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van zijn asielaanvraag in positieve zin kunnen ombuigen.

Zijn identiteitskaart, zijn paspoort, de kopie van de eerste pagina van zijn vroegere paspoort en de kopieën van de eerste pagina van de paspoorten van zijn kinderen ondersteunen verzoekers Palestijnse herkomst en zijn oorspronkelijke afkomst uit Gaza, gegevens welke noch door de commissaris-generaal, noch door de Raad in twijfel worden getrokken.

De kopie van de eerste pagina van het paspoort van zijn echtgenote, de identiteitskaart van zijn echtgenote, zijn huwelijksakte, de geboorteaktes van hemzelf, zijn echtgenote en zijn kinderen en de Jordaanse familiekaart ondersteunen de Jordaanse herkomst van zijn echtgenote en het feit dat hij met zijn gezin enige tijd in Jordanië verbleef, hetgeen evenmin wordt betwist. Het attest van de Jordaanse paspoortdienst stelt slechts dat verzoeker de Jordaanse nationaliteit niet bezit. De twee enveloppen

tonen aan dat verzoeker post ontving vanuit Gaza doch kunnen niet aantonen dat hij daar ook recent verbleef. Het attest van Fatah werd niet ondertekend en kan aldus door eender wie zijn opgesteld. Bovendien kan een dergelijk attest slechts bewijswaarde hebben in zoverre het kadert in een coherent en aannemelijk relaas, wat *in casu* niet het geval is aangezien verzoeker er geenszins in slaagt te overtuigen toentertijd werkelijk in Gaza te hebben verbleven. De UNRWA-kaart toont aan dat hij met zijn gezin in Jordanië is geregistreerd en bevestigt dus opnieuw het verblijf van verzoeker en zijn gezin in Jordanië. Het attest van de Palestijnse Autoriteit, waarin wordt bevestigd dat verzoeker Gaza officieel heeft verlaten op 20 augustus 2015, kan verzoekers recente verblijf in de Gazastrook evenmin aantonen. Het bestuur over de Gazastrook werd immers in 2007 door Hamas met geweld overgenomen zodat niet kan worden ingezien hoe de Palestijnse Autoriteit überhaupt kennis zou hebben van wie zich in en uit de Gazastrook begeeft. Bovendien dient herhaald dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* allerminst het geval is gebleken. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

2.11. In acht genomen het geheel van wat voorafgaat wordt verzoeker conform artikel 1, D van de Vluchtelingenconventie *juncto* artikel 55/2 van de vreemdelingenwet uitgesloten van de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont voorts niet aan dat de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake de subsidiaire beschermingsstatus op hem van toepassing zijn.

2.12. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over te maken voor bijkomend onderzoek, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft onderhavige beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS